

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **PUBLIK ERNŐ.**

Kiadó: **Papp György.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjszabály szerint.

A millenium.

Az 1892 II. és 1893 III-ik t. cz. alapján az 1896-ban tartandó nemzeti kiállítás törvénybe lett iktatva.

Egy a multak emlékét felidéző ünnepel van ez összekapcsolva; az ezeréves jubileum megünneplésével. —

Az 1885-ik évben megtartott országos kiállítás országszerte nagy érdeklődést keltett, s ha bevételei kiadásait nem is fedezték, — eredményében az országra nézve, a mennyiben a magyar ipar a külföldön megismerve lett, kivitelünkben nagy előnyöket biztosított. —

Az 1896-ki kiállítás, mely nemzeti jellegű, magában véve nagyobb horderővel bír. —

Az ezeréves jubileum megünneplésére irányuló törekvések között kiállítással a nemzeti cultura minden iránybani fejlődése lesz bemutatva.

A nemzet minden részbeni megvilágítása, Magyarország jelenének elbírálása leendő azon időszak, melyben a kiállítás fog megtartatni. —

Ki hitte volna azt, hogy ez időszakot ily fényesen fogja megünnepelni a nemzet akkor, midőn Magyarország vezérférfiai elcsüggedten nézték a haza jövőjét, midőn egyesek vérző szívvel látták azt, hogy miként izzad annyi nemes erő, annyi hű tehetség egy haladatlan munkában, a mely a taposó malom kinjaihoz hasonlít, vagy mint az 1848-ki országgyűlésen elhangzott, — hogy „oly munkát kell végeznünk,

mely ideigeinket megmereviti és lelkünk röptére zsbibasztólag hat.“

És ime ma már országgyűlésileg lett meghozva, a koronás fő által szentesítve azon 5 §-ból álló törvény, melynek célja a millenium méltó megünneplése. —

Országos törvény alapján veszi a kereskedelmi minster kezébe a nemzeti kiállítás vezetését — s hogy hivatásának kellőleg megfelelően, első sorban a nemzet polgárait szólítja fel, az iparosokat hívja fel arra, hogy kiki annak keresztülvitelében tehetsége szerint segédkezzék.

Iparosainknak tehát újból terük nyílt művésztük, haladásuk kimutatására. —

A kiállítás területén minden iparos csekély díj fizetése mellett helyezheti el iparát.

Az országos nemzeti kiállítás fedezésére egy biztosítási alap létesítetik, mely alapba az állam részéről

1893-ik évben 100.000 frt.

1894-ik „ 200.000 frt.

1895-ik „ 600.000 frt.

1896-ik „ 100.000 frt.

Összesen 1.000.000 frt. fizettetik.

Ugy, de hogy a nemzethez méltó kiállítás rendeztessék, ez összeg nem elég, s így méltán lehet reményleni azt, hogy a kiállításához oly polgárok is áldozatkésséggel fognak hozzá járulni, kik anyagi helyzetükből kifolyólag azt emelni képesek.

D.

— Az „Emke dalegylet“ tagjainak nemes buzgalma folytán ez évben városunk is nagyobb szabásu ünnepélyességgel fogja megülni, a magyar szabadság hajnalhasadtának évfordulóját, **mártius 15-ét.** A dalegylet választmánya és a dalegylet kebeléből kiküldött ünnepélyrendező bizottság az ünnepélyességnek sorrendjét következőleg állapítja meg:

1., d. u. 5 órákor gyűlekezés a Hungária szálloda előtt.

2., 1/2 6 órákor a tűzoltó fuvó zenekar közreműködésével körmenet;

3., 6 órákor hangverseny a Hungária disztermében, melynek műsora a következő:

a) „Szózat“ Mester Károlytól, éneklí az Emke dalkar;

b) *alkalmi felolvasás*;

c) „Dalra“ Storch A-tól, éneklí az Emke dalkar;

d) „Nemzeti dal“, Petőfi S.-tól, szavalja Bigner József, joggyakornok;

e) „Tavaszi elmúlt“ népdal egyveleg Lányi E.-től éneklí az Emke dalkar;

4., 8 órákor közvacsora ugyancsak a Hungária disztermében.

Ez ünnepélyre addig is, míg a dalegylet választmánya azt falragaszokon tenné, felhívjuk városunk hazafias közönségének figyelmét s kérjük polgártársainkat, hogy jelzett napon, Márczius 15-én házaikra a nemzeti lobogót kitűzni sziveskedjenek.

Együttal jelezni kívánjuk, hogy a hangversenyre díj nélküli szabad bemenet leendő s a közvacsorán kiki tetszése szerint rendelkezhetik.

A hangverseny megkezdése előtt és után Stankovics Koka zenekara fog játszani.

Külföldi hírek.

— Vilmos császár Magyarországon. Udvari körökben is megerősítik azt a hírt, hogy Vilmos

En kérem, egy nagy, ezüst kupakos, barnára kiszívtott szép tajtpipának köszönhetek mindent. Ha ez a tajték pipa nincsen — nevem balhatatlanná sohasem lesz. Történt pedig ezen eset ilyenténképen.

Diurnista koromban volt egy szoba-társam, aki ennél fogva jó barátom is volt. Már csak ide iktatom, előttem felejtethetetlen nevét is, hadd tudja meg a bámuló utókor, kinek köszönheti egyik koszos költőjét. Lehet, még emlékszikobrot is állitanak majd neki.

Babincsaúknak hívták. Nevezett Babincsaúknak egyszer, hogy hogy nem, ellenállhatatlanul erőt vett az utazási vágy annyira, hogy sietségében még tölem, testi-lelki barátjától is elfelejtett búcsút venni. Izgatottságában s sietségében — az apostolok lovai már türelmetlenkedhettek — elvitte néhány — nekem nélkülözhetetlen — apróságomat is, bizonyosan emléklül.

Ágyamból a két párnát s takarót, egyetlen egy életre való kabátomat és a vizes kanecso s gyertyatartó szerepét játszó tüveget is.

Hogy utóbbira mi szüksége volt — maig sem tudtam kitalálni. Lehet, ebbe gyűjtötte az elválás felett ontott keserű könnyeit.

Mind ez nem fájt annyira, mint az, hogy egy idejűleg elutazott ezüst kupakos, barnára szívtott tajt pipám is. Pedig jól tudta, hogy mód nélkül becsülöm, mert az első diurnumból vettem. Mikor észre vettem, hogy tajt pipámat nem látom, elájultam. Hitemre mondom, nem néztem meg előbb, hogy van-e szék a hátam megett vagy sem. (Nem is lehetett. En egy hordón, ő a felejtethetetlen, az asztalon szokott volt ülni.)

A legkomolyabban elájultam. Azt mondják huszonkét napig feküdtem eszméletlenül.

Ez alatt a huszonkét nap alatt nőtte ki magát a szerény diurnista könyfakasztó poétává!

A hernyó gubójából szemkápráztatóan szép pillangó bujt ki.

TÁRCZA

Tanácsok ifju poétáknak!

Csodálatos, de úgy van! Ma, a midőn faj s nem különbség nélkül az egész emberiség járja azt az örült testet lelket öltő tánczot az arany borjú körül, ma, a mikor a leghitványabb ember szeme előtt sem lebeg más cél, mint meggazdagodni, vagyont gyűjteni minden megengedett úton-módon, hogy azután élvezhessen mindent, a mi élvezhető, a mi pénzen megszerezhető, mondom ma — csodálatos, de statisztikailag kimutatható — születik a legtöbb költő, vagy magát poétának való hitvány kontár!

Ugy látszik, minél realisabb az ember, annál inkább érzi szükségét az idealismusnak.

Minden ép kezű ember piszkolja a papírt. Minden iskolázott embernek bizonyosan volt olyan ideje, a mikor költői, írói dicsőségről, babérkoszorúkról álmodozott. A szenvedő emberiség legnagyobb szerencséjére azonban legtöbbje kigyógyul, ledorongolja az első kísérletnél. De ha valamelyik „dolgozatára“ véletlenül azt mondja rá egyik-másik könnyelmű szerkesztő, hogy tehetségre vall, vagy laptölteleknek ki is nyomtattatja, akkor az illető veszve van. Hogy hivatott, de sajna! mellőzött író, azt ki nem veri a fejéből senki, még a kolera sem. Rontja a papírt, lopja az időt, a tombolásig feldühösít minden szerkesztőt, kinozza, gyöttri barátait, ismerőseit, vagy valamelyik helyi lap révén egy egész város lakosságát. Minden alkalomra furag verset, keresi az ötleteket, hajsza hangulatot, írja a képtelenül néptelenebb tárcákat, novellákat, s végre szentül meg van győződve, hogy ihletett költő — hivatott író.

Ha valaha megválasztanak képviselőnek — jelen-

leg épen semmi kilátásom nincsen — proponálni fogom egy országos intézet felállítását ilyen fajta uraknak, a hol minden nap hatszor hideg lepedőkre csavarnák, s három órán keresztül 180°-os gőzbe csuknák. Így talán ki lehetne belőlük úzni azt a sok költői gondolatot, s kihámozni azt a kis józan észet, a melylyel bizonyára rendelkeznek.

De ha csak a tanult emberek között dühöngene ez a járvány, még jó volna. Borbélyom, egy husz-huszonöt éves csinos fiatal ember a minap, beretválás s pirulatok között azzal a vallomással örvendeztetett meg, hogy irt egy hős költeményt. Kevésbe mult, hogy ki nem ugrottam a bőrből. Azt hittem, az én hős költeményemre akar célozni. De nem úgy! Oda lyukadt ki a dolog, hogy én, mint országos hírnévnek örvendő író — bíráljam meg. Beleegyeztem! Ha volt már életemben egy úgynevezett „gyenge perczem“, úgy ekkor volt, Soha semmi ki nem hozott a sodromból úgy, mint ez a hős költemény. A hány durva, undók, gyalázatos érzés csak lappangott szívemben, mind felébredt, a mikor elolvastam. Nem ismertem magamra. Azt hiszem, hulla rablason is törtém az eszemet.

Nem tudom, sejtette-e a nyomorult a hatást, a melyet nálam elért, avagy elárulta előtte valaki állapotomat, elég az hozzá, hogy más nap eltűnt a városból. Azt suttogták, kiszökött Amerikába.

Hanem azt veszem én észre, hogy még nem adtam egyetlen egy okos tanácsot sem a kezdő poétáknak. Ne vegyék ezt kérem tölem rossz néven, rögtön rá térek erre is, mihelyest bebizonyítottam, hogy erre én, e hazában egyedül én vagyok illetékes, hogy ne mondjam legilletékesebb. Bebizonyíthatni vélem pedig azzal, hogy elmondom, minő körülmények között tedeztam fel önön magamat, azaz a leendő nagy író, s minő véletlennek köszönhetem mostani országos hírnevemet, a mely hírnév azt hiszem, már önökhöz, Gyulafehérvárra eljutott.

német császár az őszi nagy hadgyakorlatokra Magyarországra utazik. Mielőtt azonban Ferencz József őfelsége meglátogatására elutazna, csakugy mint minden nyáron, az idén is hosszabb északi utra indul.

— **Ajándékok a pápának.** A jubiláló pápa meglepődött, mikor most, az ünnepségek után, összeháztartották, mennyi ajándékkal kedveskedett neki az ünneplő katolikus világ. Magukat a pénzbeli adományokat kilencz millióra becsülik. A pápa a pénzek hova fordítása dolgában nem akar egymaga határozni, s a vatikáni hírek szerint bíborosok konzisztóriumára elé teszi majd a kérdést, hogy mi történjék ezzel a kilencz millióval. Nagyon valószínű, hogy a pénzt a katolikus propaganda céljaira fogják fordítani.

Apróságok.

Mindegy!

Ur: Hej kertész, micsoda lárma hallatszik onnan a villából?

Kertész (hallgatózva): Nem bírom kivenni. Vagy a kisasszony zongorázik, vagy megint menyét jutott be a tyukólba.

Ez is reklám.

„... Rendelje meg haládektalanul mindenki ezt a rendkívüli érdekes könyvet, miután bizton előre látható, hogy második kiadás nem fog belőle megjelenni.

A pokolban!

Plebános: Aztán hol lakol, mikor otthon vagy?

Janó: Odafent.

Plebános: Odafent? ... Csak nem az égből?

Janó: Pokolban! — Tencsinben.

Anyai gondosság.

Lili: Mama, miért nem hagysz sohasem magamra Alfonz urral?

Anyá: Hogy nőül vegyen.

Kinek vasuti szerencsétlenség nem kell. A vasuti kocsi három ur kártyázik. Végre az első megjegyzi:

— Én még nem láttam vonatösszetűközést.

Második kártyás: Én sem, hála Istennek.

Harmadik kártyás: Ne fessék az urak az ördögöt a falra, még csak az kellene, hogy most történjék vasúti baleset, amikor már három óra óta először van jó kártyám.

Következmények.

— Micsoda szag ez, ki sem lehet állani a szobában.

— Kifutott a tej ... Megérzi az egész ház, ha a szakácsné levelet kap.

A börzéről.

— Nem tudod, hol szerezhetnék öt forintot kölcsön.

Mikor magamhoz tértem, első szavam az volt: „Papirt ... pennát.“ És megírtam első költeményemet. Ulyant, a milyent ember még nem írt addig soha.

„Csalódtam sokszor, mindenki, kivel összehozott a sors!

... Vagy gyenge ember ismeretem

Vagy minden ember — gonosz, rossz.

Ugy találtam, hogy minden tettnek

Az önérdék a rugója,

Az emberek haszonra lesnek.

Sőt nem várhatok tőlük soha!

Azt hiszed — ha senki — ez szeret,

Igaz önzetlen barátod;

Mig idők multán észre veszed

Hogy rútul megcsalt, meglopott.“

Stb. stb. Nem recitálom tovább, úgy is tudják önök minden sorját.

A hatás rendkívül, bámulatos volt. Az első embert (a házmester volt) annyira meghatotta a sorokba lera-kott mély világfájdalom, annyira tele élte magát az egészen végig ömlő sötét, kétségbe ejtő melancholiába, hogy harmadnapra maga is búskomorságba esett. A lipót mezőre kellett vinni.

Azóta én fizetem érette a tartási díjt. Minden hónapban 35 frtot. Ez egy évben 420 frt. S fizetem már huszonhat éve. Ez teszen eddig 10920 frtot. Ha most felvehetném ezt az összeget valamelyik takarékpénztárból a kamatok kamatjával együtt, legelső dolgom az volna, hogy vennék magamnak egy házat.

Meguntam már az örökös huzakodást. Mert tetszik tudni, itt nálunk Debreczenben csak házigazdákra és lakókra osztályozzák az embereket. A gazda a zsarnok, a lakó (ejtsd ki végtelen megvetéssel) a rab-szolga. Ilyen helyzet mellett mi természetesebb, mint

— Ugyan mit kerülgeted, mint macska a forró kását ... Nem mondhatod egyszerűen: Kohn, kölcsönöz nekem öt forintot!

— No hát Kohn, adjál kölcsön 5 forintot.

— Megbolondultál? Honnan vegyek én öt forintot?

Modern zsemlyék.

— Vendéglős ur, miért nem adat zsemlyét ide ki a kerti asztalokra?—Mert a verebek mindig elhordják.

Ujdonságok.

— **Az idei fősorozás eredménye** sokkal kedvezőbb volt mint a tavalyi. Elő lett állítva az I-ső korosztályból 64, a II-ik korosztályból 30, a III-ik korosztályból 32 védköteles, ezek közül az ajánlás és beosztás illetve a beosztás fentartása mellett besorozított 11, mint családfentartó béke idején a póttartalékba helyezettett 1, fegyverképtelenné nyilvánított 25 védköteles. Tekintve, hogy az ujonczállításra felbított korosztályokból többen már önkéntesen szolgálnak, a sorozó járásunkra eső ujonczjutalék bőven fedezve van. A besorozottak nagyobb contingense izraelita, de a román védkötelesek közül is került egy pár jó katonának való.

— **A helybeli iparos olvasó kör** mult vasárnap reggel tartotta meg évi rendes közgyűlését. A közgyűlés az évi jelentés, zárszámadások s költség-előirányzat letárgyalása után át tért a tisztújításra. Elnökül közfelkiáltással Sárdy Miklós városi tanácsos, az olvasókör eddigi buzgó elnöke választott meg, ugyancsak megválasztott Csucs József igazgatóvá és Bigner Károly jegyzővé. A közgyűlésen részt vett Novák Ferenc városunk polgármestere is ki szép beszédet tartott, s buzdította az iparosokat az összetartásra. A közgyűlés után az elnök villás reggelire invitálta meg a közgyűlés tagjait.

— **Parancsnoksági ülés.** A mult hó 27-én tartott parancsnoksági gyűlésen tárgyalta Körner József tűzoltó főparancsnok helyettes lemondását, — a parancsnokság a lemondást nem fogadta el s elhatározta, hogy Körner Józsefet küldöttségileg fel fogja kérni, hogy továbbra is maradjon az egyet kebelében, amit igen helyesen cselekedett. — Ugyancsak kimondta az ülés, hogy az a fuvaros aki, tűzveszély idején legbamarább az őrtanya helyiségére érkezik, 5 frt jutalomban lesz részesítendő. — Elhatározott az is, hogy a tűzjelzés céljából telefon hálózat létesíttessék. A tavaszi és nyári

évszakban minden vasárnap szakasz és minden hónapban egy öszgyakorlat fog tartatni.

— **Szintársulat** jó városunkba, mint biztos forrásból értesülünk. A szintársulat a legkiválóbb tagokból áll s ha 40 bérletet sikerül gyűjtenie, 14 előadást fog tartani. Már ideje is volna, hogy egy jól szervezett szintársulatot lássunk a városban. A műkedvelő társulat is nagyban tartja a próbákat s valószínűleg már vasárnap előadás is lesz.

— **A zsidó farsang**, az idén is nagyon szépen sikerült, ami főleg a kedvező, enyhe időjárásnak tulajdonítható. — Alig sötétedett be az álarczosok egész tömege nyüzsgött az utcákon. — Királyokat arany papir koronával, hercegeket, spanyol grandokat spadéval az oldalukon, árvalányhajás magyar legényeket sarkantyus eszímákban, furcsa kis magyar leányokat bokor ugró szoknyában, dominokat katrinezás oláh leányokat, és még sok számba sem vehető álarczost lehetett látni a késő éjjeli órákig. — A hány cigány banda csak a városban található, az mind zenélt ezen az estvén. A zenebona, vígság csak a hajnali órákban esündesedett le.

— **Hangverseny.** Hétfőn az az folyó hó 13-án este 1/8 órakor a „Hungária“ disztermében a világhírű Slavianszky Nadia vezetése alatt egy orosz daltársulat fog hangversenyt rendezni a következő műsorozattal: I rész. „A kalugai kapu előtt“ népdal, vezeti Slavianszky Nadia; — „A fekete szemű ifjú“ táncdal; „Az aratónő“ mezei népdal; „Wanja dala“ víg dal különféle változatokkal; „az éjjeli őr“ dal, vezeti Worotnikoff; „fü szálaeskám“ szomorú népdal, solo éneklő Slavianszky N.; „oh! te széles utcám“ táncdal éneklő solóban Slavianszky N. II-ik rész. Dal és gyűrtű tánc „Russalka“ operából; „kertemben édesen dalolt a csalogány“ régi dal Warlamofftól, solóban éneklő Slavianszky N.; „Kedves leányka, jönnek a bojárak“ víg dal Dargomigskytól éneklő Slavianszky N.; „elrejtém a gyűrűmet“ régi dal, „Ami kapunk előtt“, — gyűrűtánc; „Anyácskám könyörülj rajtam“, szomorú dal Gaurileffől (solo Slavianszky N.-től); „Ei Ouch-nem“ dal. A két rész között két templomi karének fog előadatni. — Helyárak: Körszék: 2 frt, ülőhely 1 frt 50 kr, földszint 1 frt, tanulójege 50 kr. Jegyek előre válthatók Volz Henriknél és estve a pénztárnál. A szép szőke és regényes életű Nadia, aki már világhírnek örvend ezek szerint le jön Gyulafehérvára is. Már a mult évben is édes atyával az öreg Slavianczyval volt Magyarországon, s a 200 főre menő daltár-

lápok hasábszámba hozták a bukott bankok, kereskedő házak névsorát. Az összes európai tőzsdéből szalmacsűrőket csináltak. Borzasztó világ volt ez kérem. S mind ezt költeményem idézte elő. Én a szó legnemesebb értelmében meg voltam hatva. Ezt nem vártam! Ezt nem reméltem! Ilyen sikerre nem számítottam! És ez vakmerővé tett. Azt gondoltam fordítsunk egyet a dolgon. Megírtam a „Csalódások“ ellenlábását a „Szeress ember“-t.

„Oh! szeress ember s bizva bizzál A jóban légy határtalan kopogtass be a nyomorgónál s száritsd könyveit boldogan!“ Azt hiszem, ezt is felesleges folytatnom. Hisz minden szava úgy is be van vésve szívükbe, agyukba.

Soha ilyet! Ha első versem hatása rendkívüli volt, a másodiké bámulatos. A kölcsönös bizalom, mint egy varázsszó, helyre állott. Hiteleztek boldog, boldogtalanoknak. A kereskedelem, ipar soha nem látott, soha nem hallott virágzásnak indult. Minden ember milliomas lehetett volna. Engem beválasztottak minden egyetbe, az összes európai akademiákba dísztagnak, a hazai színházakban prolog gyanánt szavalták versemet s kaptam annyi babérkoszorút, hogy egyik szegény rokonom babérlevél kereskedést nyitott s bár tüzlete kiti-nően ment, raktára mégis örökké teltömött volt. Hanem csudálatos. Arany s ezüst koszorukat nem küldöttek ilyen tömeggel. Mindössze annyi volt, hogy a kofferemben kényelmesen elfértek.

A feleségemet is ennek a versnek köszönhetem. A jó lélek! Elérzékenyítette a költeményből lesugárzó önzetlen felebaráti szeretet, annyira, hogy láttatlan is bele bomlott az írójába. S bár 30 éve viselem már keresztmet azaz jegygyűrűmet, panasza egyáltalában nincsen okom. Aldott jó asszony, csak egy hibája van: fősvény a végletekig. Hogy többet ne mondjak: míg egy tiszta

Vagy úgy! a lakómat keresi, a ki tegnap jöttide két ágygyal s hat gyerekkel? Mért nem mondta miud járt, hogy a lakómat keresi.“ Egyet bök az ujjával a háta mögé: „a lakómat ott hátul keresse.“

De nézze meg az ember, milyen tárgyra tértem megint. Talán már észre tetszettek venni, hogy nem igen tudom fegyelmezni gondolataimat. Néha, különösen ha regényt írok, úgy elragadnak, hogy csak a negyedik ötödik kötetnél veszem magamat észre. Eme gyengeségemmel különben behatóan és tudományosan épen most foglalkozik hazánk egyik jeles psychologusa. A ki kíváncsi rá, olvassa el a tudományos akadémia legutolsó kiadását. Mondhatom, nagyon érdekes s értékes munka.

Tehát hogy első költeményemre a „Csalódásokra“ visszatérjek — a hatás megfoghatatlan volt. Az öngyilkosok száma azon esztendőben meg négyszeresedett és 75%-ának a zsebében az én versemet találták.

Az egész emberiségben megrendült a bizalom. A kereskedelem általános pangás állott be, hitelre nem adtak az embernek még egy mellénygombot sem. (Eben az időben három hétig gyermekliszten éltam.) A

sulatnak legszebb gyöngye volt; édes atya Slavianszky egy milliomos földesur, aki Moszkához közel egy pompás parkban lakik aranyhalas tavakat és csillogó fogatokat tart, úgy látszik már megelégtelte a világjárást és jobbágyait az éneklés helyett eke szarva mellé állította, de nem úgy a szép Nadia, mióta a tavaly Budapesten megszökött az apjától, folytonosan írnak a lapok hangversenyeiről. Nádia csinos, tej arezu, szőke orosz leány, aki olyan kedvesen tud beszélni az emberrel mint egy csalogány, még tavaly a francia és orosz nyelven kívül csak még németül tudott beszélni, de ma már magyar népdalokat is tud kimondhatlan bájos sággal énekelni, úgy látszik szereti ami hazánkat. A ritka, és élvezetes hangversenyre föl hívjuk a t. olvasók figyelmét.

— **Tűz.** folyó hó 8 án 3 órakor erős tűz pusztította el Bányai Károly lakházát; a padlásán több nemű zálogtárgy és gabona volt, melyből mit sem lehetett megmenteni dacára tűzoltóink működésének; elismerőleg kell nyilatkoznunk az önkéntes tűzoltó testületről a tűz lokalizálása körül kifejtett tevékenységéről. — Mint látszik a tűz gyújtogatásból keletkezett még pedig a padlás belsejében épen azon sarkon, ahol a zálogtárgyak tartattak. 8 án délelőtt rendőrségünk egy Alvinczi embert fogott el, ki többnemű mintegy 20 fírtól erő ingóságot akart eladni, 2 fírt 50 krral kínálva Ferdinándot, a bemutatott tárgyak egytől-egyig a zálogházból valók, ez okon rendőségünk a nyomezást megindította. — Az elégett tárgyak értéke mintegy 1700 fírtól tehetők, a gabona értéke 1500 fírtól képviselt. — Ezek közül a zálogtárgyak 1000 fírtól, a fedézet 1200 fírtól, és a gabona 600 fírtól volt biztosítva a magyar francia biztosító társaságnál.

— **Villamos világítás egy kis községben.** Borossebes a neve annak a kis aradmegyei községnek, ahol a lakosság átugorva a petroleum és az olajlámpák szükségét villamos fényvel világítja utcáit. — A borossebesiek ezzel lefőzték Budapestet, de vala mennyire lefőzték bennünket is.

— **A rendőrkapitányok kongresszusa.** A vidéki rendőrkapitányok gyűlést tartottak Budapesten, melyen a rendőrség állomását, az egyöntetű egyenruházatról és rangjelzésről tanácskoztak. — Megállapodásaikat egy memorandum alakjában fogják országgyűlés elé vinni. — A dologban az a nagyszerű, hogy a gyűlést elfelejtették bejelenteni a rendőrségnek.

zsebkendőt ki tudok tőle csikarni, rendesen elmúlik a náthám. Különben, a mint mondtam, áldott egy jó asszony, oda adná az utolsó szoknyáját is, ha kapna helyette kettőt. Azt hiszem, tulságosan takarékos. Lehet azonban, hogy csak én vagyok nagyon követelő.

Ellensúlyozza némileg ezen rossz szokását egyik jó tulajdonsága, határtalan feltékenysége. És ez jól esik nekem, Oh, mennyire szerethet ez az asszony, hogy még féltetni is tud! Hogy más nőnek valamiképpen meg ne nyerhessem a tetszését, nem szabad nyíratkoznom soha. Ugyan már a fejem, mint egy amerikai őserdő. A mint a minap hirtelen kidugtam az ablakon, egy gondatlanul arra menő kised annyira megrémült, hogy szemem láttára görcsöské esett. Szegény teremtés! A mint hallottam, másnap kiszenvédett.

Bajszot, szakált nem szabad növesztenem. Minden másodnap meg beretváltat. Így kiténik, hogy nincsen számban egyetlenegy ép fog sem. Kitélt belőlem minden hiúságot. Nem is törődöm már becses személyiséggemmel.

Huszonöt éve, hogy nem jártam szabad levegőre. Mikor boldog házasságom ötödik évében egyszer vissza néztem egy csinos szoba eziczus után, betiltotta a sétálást. Azóta csak csukott hintómban hagyhatom el házamat, s akkor is mellettem ül az asszony.

A mint tetszik is látni, áldott jó asszony a feleségem, hanem azért azt a jó tanácsot adom mindenkinek . . .

Tanácsot?! No lám, én a kezdő poétáknak akartam jó tanácsokat adni s úgy veszem észre, még hozzá sem fogtam..

Nem is erőltetem ma tovább a dolgot. Már látom, ismét szerte kalandoznak gondolataim, s attól tartok, ha tovább folytatom, még önéletrajz lesz e kis tárczából, ezt pedig tiltja ismert szerénységem s az a fogadás, hogy magamról nem beszélek soha.

Csongor Károly.

— **Uj szénforrás.** A tudományos világ legaktualisabb kérdését megoldotta Mrs. Morton amerikai ur, a ki határozottan nem közönséges genie. Okos kutyái és leleményes amerikai észjárása segítségével, új eddig még fel nem fedezett, szénforrásra akadt. Kis házikója a vasuti sín mentén fekszik. Százával robognak el háza előtt naponként a vonatok s ő ilyenkor nem tesz egyebet, mint okos kutyáit rájuk uszítja. A fűtő, a kalauz, a vonatvezető hatalmas széndarabokat röpitének a támadó, harcias kutyákra, ezalatt pedig Mrs. Morton ur számítgatja magában, mennyit ér ez a sok eldobált szén . . . Mikor a vonatok elhaladnak, mindennap szépen összesűri a mai bevételt. Morton ur ezzel a rendszerével ott tart, hogy New-Yorkban nemsokára közszenkereskedést nyit, még pedig versenyezve azzal a széngyárral, mely az amerikai vasutakat látja el kitűnő kőszénnel.

Szerkesztői üzenetek.

— **P. y. k. a.** Az emberek rendszerint nagyon keveset tartanak meg abból, amit összeolvasnak, aminek oka, hogy keveset gondolkoznak önállóan. — Ha valaki, azt amit más beszélt, jól ismételni tudja, úgy bizonyára ő maga is gondolkozott azon a dolgon.

2., Hogy magunkat az álomban látjuk annak oka, hogy gyakran a tükörben látjuk magunkat, a nélkül, hogy arra gondolnánk, hogy az a tükörben van. De az álomban a kép elevenebb s az öntudat és gondolat éberebb.

3. Husvét ünnepe mindig a tavaszi aequinoctialisfeljohdat követő vasárnap, ezt az 325-ben tartott niceai közzsínt mondta ki.

Epícúrus. Loco. Ha bal lábbal kél fel, ne veszen még keresztet se magára, mert kiveri a szemét.

2. Az eszme közgazdaságilag nagyon fontos, ha csakugyan jó az ön számítása, mely szerint az írásjelek elhagyásával megtakarított tényleg egy év alatt egy millió forint haszonul jár. — Önnök úgy látszik kitűnő ötletei vannak!

3. Senecca így ír könyvében: „Tisztességtelen dolog azt követelni, hogy feleséged szeplőtlen legyen, mikor te más nőket szeretsz. — Neked ép oly kevésbé engedhető meg, hogy szeretőt tarts, mint a feleségednek.“ Egyébként minden dolognak meg van a maga philosophiája.

C s a r n o k.

„Ezeregy rögeszme“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**

Fordította: **Publik Ernő.**

(Folytatás.)

III.

Igy vagyunk? . . . — szakítá őt félbe a rendőrbiztos — maga tehát megfontoliva cselekedett.

Mondtam már önnek egyszer, mindent hogy bevallok, hát ez sem elég?

— Na tovább!

— Ez a gonosz gondolat oda érlelődött meg bennem, hogy Jeanne-t megfogom gyilkolni. — Már egy hónapjánál több, hogy ez a gondolat az agyamban kavargott, s megzavarta gondolatomat, végre egy szó, melyet egy barátom mondott nekem, elhatározássá növelte azt!

— Micsoda szó volt az?

— Ez azokhoz a dolgokhoz tartozik, — amelyekhez önnek semmi köze sincs. Reggel így szóltam Jeanne-hoz ma szent beverd el napot csinálod, nem megyek dolgozni, mert kuglizni akarok; úgy igyekezzél, hogy az ebéd tíz órára készen legyen!

Itt bele akart valamit szólani, de én közbe vágtam, ne járjon a nyelved, láss a dolgod után! Ő erre kiment, hogy a fazekat feltegye a tűzre.

Eközben, ahelyett hogy kuglizni mentem volna elővettem ezt a kardot. Már jó előre kifentem a köszörű kövön. — Leosontam a hordók mögé, úgy okoskodtam magamban: Neki le kell jönni bort csapolni, s akkor aztán majd meglátjuk!

Hogy meddig ültem a hordó mögött, — nem tudom — a láz erőt vett rajtam, szívem dobogott, szemem előtt elvörösödött a sötétség. Egy hang bensőmben mindig azt, azt az egyetlen szót susogta, melyet barátomtól hallottam.

— De miféle szó volt az? — kérde a rendőrbiztos.

— Az felesleges! Mondtam már önnek, hogy azt nem fogja megtudni! Végre ruhasuhogást hallottam. — Majd gyertyafény hatolt a pinczébe, először a test alsó részét pillantottam meg, később a törzsét, végre a fejét . . . igen egész tisztán a fejét . . . a gyertyát a kezében tartotta. Ez pompás! susogám fogaim közt. — A végzetteljes „szót“ folytonosan mondogattam magamban.

Eközben ő mindinkább közelebb jött. — Szavamra, szinte látszott rajta, hogy rossz előérzetei vannak. Mintha megszállotta volna valami félelem, körültekintgetett minden oldalra, ámde én jól el válek rejtőzve s meg se mozcizantam. Aztán leguggolt a hordó elé, oda tartotta az üveget s megcsavarja a csapot.

Én felemelkedtem. — Ő térdein guggolt; a bor sustorgása amint az üvegbe ömlött, elfojtotta azt a kis neszt is, amit esetleg okoztam. — Külömben egész óvatos voltam. — Ő előttem térdelt, mint a bűnös. Most felemeltem a kardot, és puff!

Nem is tudom, hogy kiabált-e vagy se, a fej a földön gurult. E pillanatban mintha repülni szerettem volna innen, előbb azonban egy gödröt akartam ásni a pinczébe, amelybe temessem. Míg a törzs a magasban rángatózott s lebukott a hátára, én a gördülő fej után ugrottam. Egy zsák gipsz volt a kezemenél, ezzel a vért akartam behinteni. — Felvettem a fejét a kezembe, vagyis jobban mondva a fej fogta meg a kezemet! Nézzén ide!

És ő felmutatta jobb kezét, melynek hüvelykujját egy éles harapás összezúzta.

— Hogyan, a fej megharapta magát? kérde az orvos. — Mi az ördögöt fecseg itt maga?

Igen, azt mondom, hogy az erősen megharapott, amint láthatja is. Igenis megharapta, sőt még elereszteti sem akarta. — Én a fejét a gipszes zsákra tettem, balkezemmel a falhoz szorítottam, hogy a másikat kiszabadíthassam, hanem e pillanatban a fogak maguktól szétváltak. Kirántottam gyorsan a kezemet, s úgy rémített előttem, mintha ez az egész dolog egy örültség lett volna, hanem amint észre vettem, ez a fej élt, s a szemek ki voltak nyitva. — Egész tisztán és világosan láttam ezt, hiszen a gyertya ott volt a hordó tetején, majd megrebbentek az ajkak s megszólaltak.

— „Te nyomorult, én ártatlan voltam!“

Én nem tudom minő hatással lehetett az elbeszélés a többiekre, de nekem csurgott a homlokomról a verejték.

— Lehetetlen! — kiáltá az orvos — azt mondod hogy az ajkak megszólaltak s a szemek rád voltak szegezve? Na, ezt csakugyan nem hiszem el!

Bánom is én! Ön orvos, aki semmiben sem hisz, ez nagyon természetes, pedig én mondhatom önnek, hogy ez a fej, amelyet itt lát, ez, ez itt megharapott engem s azt mondta: Te nyomorult, én ártatlan voltam! Eppen ez volt az oka, mikép dacára annak, hogy a gyilkosság után menekülni akartam, elszaladtam a polgármester urhoz, s nála önként feladtam magam. Igaz-e ez polgármester ur, vagy nem? Feleljen?

(Folyt. köv.)

Nyiltér*)

Nyers selyem Bazsruhákra alkalmas kelméket öltönyönként 10 fírt 59 krért és jobb fajtájukat is valamint fekete, fehér és színes selyemkelméket méterenkén, 45 krtól 11 fírt 65 krig — sima, kockázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; póstabér és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben** Minták póstafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyegragasztandó.

Fogorvosi jelentés.

Dr. Deutsch Mór,

kórházi és vasuti orvos Gyulafehérvárrt,

ajánlja

Fogorvosi Műtermét,

melyben a modern fogászat minden kellékével felszerelve, eszközöl foghuzásokat (narcosissal vagy a nélkül), fogtöméseket (plombirozások), készít műfogakat és elvállalja ezek javítását.

311-6

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

H I R D E T É S E K.

Sz. 209—893 tkvi.

28 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszebeni általános takarékpénztár végrehajtónak Rácz Farkas volt konczai lakos hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 50 frt 09 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a drassói 28. sztkben A + 1 rsz. 44. 45 hrsz. 2 rsz. 326/2, 3 rsz. 463, 464 hr. 4 rsz. 527 hrsz. 5 rsz. 766 hr. 6 rsz. 850/2 hrsz. 7 rsz. 1035 hrsz. 8 rsz. 1106 hrsz. 9 rsz. 1414, 1415 hrsz. 10 rsz. 1659 hrsz. 11 rsz. 1699 hr. 12 rsz. 1790 hr. 13 rsz. 1807 hr. 14 rsz. 2004 hr. 15 rsz. 2024 hr. 16 rsz. 2026 hr. 17 rsz. 2054/1 hr. 18 rsz. 2073/1 hr. 19 rsz. 2098 hr. 20 rsz. 2099 hr. 21 rsz. 2289 hr. 22 rsz. 2361 hr. 23 rsz. 2378 hr. 24 rsz. 2424 hr. 25 rsz. 2436 hrsz. 26 rsz. 2464 hr. 27 rsz. 2589 hr. 28 rsz. 2630 hrsz. összesen 1512 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fennmegjelölt ingatlanok **1893 évi május hó 25 napjának d. e. 9 órakor Drassó község házában tartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is fognak adatni.**

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10 %-kát készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kérehez letenni, avagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. —

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól. Gyulafehérvárt, 1893 évi január hó 21-én.

A kivonat hitelességét igazolja
Imreh József, kiadó.

Sz. 34—1893.

29 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Gyulafehérvári és Segesvári kir. járásbíró 5142—3375 1892 számú végzése által Segesvári Reichenstädter Gyula végrehajtató járára helyi Török Ferenc ellen 78 frt 90 kr. tőke, ennek 1891 év November hó 15 napjától számított 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 320 frt becsült különféle házi butorok és egy 250 ftos követelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1892—1893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a város tanácsháza előtt leendő esküvőjére **1893-ik év március hó 18-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűzték, és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legfőbbt ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttől vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881 évi LX t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gy. fehérvárt 1893-ik évi febr. hó 10-ik napján.
Hajós István kir. bírósági végrehajtó.

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

ezennel közhírré teszi, miszerint

törlesztési kölcsönöket

házakra és földbirtokokra

nemcsak 4½%-os záloglevelei alapján 50 évre, évi 5.35% törlesztés mellett, hanem ezentúl a felek kívánságára

4%-os záloglevelei alapján 50 évre, 5% évi törlesztés mellett

is engedélyez.

22 3—3

Az évi törlesztési részletben (annuitásban), ugy a kamat mint a tőke törlesztése befoglaltatik.

A bak ezenfelül ugy mint eddig is törlesztési jelzálog kölcsönöket engedélyez rövidebb törlesztési időtartamra, ugy

4½%-os mint 4%-os záloglevelei alapján.

Prospektusok és közelebbi felvilágosítások a bank jelzálogosztályában szóbelileg vagy levélileg kaphatók.

Az igazgatóság.

Sargfélé hatóságilag vizsgáltatott

KALODONT

A
(fogak szépsége)
elismert nélkülözhetlen

fogtisztító-szer

Aromatikus felfrissítő
és nagyon alkalmas
utazásokon.

Bel- és külföldön nagy
sikerrel bevezetve.

Alkalmas bepakolása,
olcsósága és tisztasága
folytán, udvarok,
nemesség és egyszerű
polgári házakban ta-
lálható.

Ara 35 kr.

136 4—11

Óvakodjanak

a miénkhez hasonló
elcsomagolt értéktelen

utánzásoktól.

A legjobb óvszer fer-
tőztető betegségek
ellen.

Elismerő levelek
a legfelsőbb kö-
rökből.

Minden gyógyszerár-
rak és illatszerek árú
soknál kapható.

Ara 35 kr.

KALODONT

Vetőmagvakat,

mint francia, olasz és magyar lucernát, legjobb minőségű arankamentes lóherét, a m. kir. magvizsgáló állomás által olomzárolva, oberudorfi takarmányrépa stb. ugy **gazdasági cikket**, mint gépjárat, kocsikenőcsöt, kékkövet, zsákokat és zsiradékot legjobb minőségben és jutányos áron ajánlunk.

Elfogadjunk továbbá megbízásokat mindennemű gabona eladása és vételére, akár Budapestre, akár vidéki államásokon való szállításra szerény jutalék mellett és készséggel adunk felvilágosítást üzletünk keretében vágó tudakozódásokra.

Reich és Lázár

gabona- és termény bizományi üzlete
Budapest, VII., Károly-körút 3. Huszárház
Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 28 1—3

Anker-Pain-Expeller

Diese althabewährte Einreibung bei
Gicht, Rheumatismus, Rückenschmer-
zen und Erkältungen

ist

in allen Weltteilen verbreitet und hat sich
durch ihre günstigen Erfolge überall den
Ruf als

das beste

aller Hausmittel erworben. Der echte An-
ker-Pain-Expeller ist in fast allen Apo-
theken zu haben; er kostet nur 40 kr.,
70 kr. und fl. 1.20 die Flacshe und ist
somit auch das billigste.

Hausmittel.

Csakis a világhírű CZIGARETTAPAPIROST használjátok

Les Dernières Cartouches

jeggyel

BRAUNSTEIN FRÈRES párisi

gyárából, 65., Boulevard Exelmans.

Ezen gyártmány a papiripar diadala és a cigarettapapiros eszményképe.

Ezen cigarettapapiros és cigarettahüvely gyári raktára:

Bécs, I. Schottenring 25.

A valódi francia „Les Dernières Cartouches” cigarettapapírunk, valamint a valódi francia cigarettahüvelyek a „Les Dernières Cartouches” papírból

50. 24—25 Gyulafehérvárt: id. Misselbacher J. B. urnál kapható.

Nyomatott a püsp. Lye' könyvnyomdában Gyulafehérvárt.

Legszebb minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Tartalomdus minta könyvek, még eddig nálunk nem láttottak, szabóknak bérmentetlennül.

Nem adok 2½ vagy 3½ frt árleengedést méterenként, sem a szabóknak ajándékokat, mi rendesen a vevő hátrányára szolgál, — gyáramban készpénz fizetés mellett szabott árak vannak, hogy így alkalma legyen bárkinek is olcsón és jó árut vásárolhatni.

Ajánlom különösen — a sok imitált szövetekre való figyelmeztetés mellett

Ruha szövedeteimet

Pervient, Doskint, és szabályszerű szövedeteimet a főtisztelendő clerus becses figyelmébe, ugyszintén cs. kir. hivatalnokok, tűzoltók, tornászok, lövészek stbi figyelmébe. Livreerek, teke asztalokra, kocsibevonatok, utazó köpenyekre 4—14 frtig stbbi.

A ki értékes, tartós, használható, tiszta gyapju szövedeteket és nem rongyokat, melyek a csináltatás költségeit sem érik meg, vásárolni akar, az forduljon bizalomteljesen a félmillio forint értékű ruha szövetgyáros

Stikarofsky Jánoshoz, Brünnben.

Gyárom nagy kiterjedését és szállítási képességét feltüntetendő, kinyilvánítom, hogy külföldi kivitelem kamarn szövedetek, szabászati és könyvkötészeti kellékekben a legnagyobb egész Európában és meghívom a t. közönséget, hogy alkalomadtán óriási kiterjedésű gyáramat, hol állandóan 150 munkás van alkalmazva, megtekinteni szíveskedjék.

Szállít és csak utánvétellel.

Levelezés magyar, német, cseh, orosz, francia és angol nyelven.

Első rendű

Dreher Antal

kivitelű palackszerek főraktára

KOVÁCS és MEZEY

Kőbánya, kápolna-utca 18. sz.

a serfőzde közvetlen közelében

Központi iroda és megrendelést cím csakis

Kovács és Mezey, Budapest

tea-, rum- és cognac-nagykereskedők,

Szétküldésre csakis plombált ládák használatnak, melyek palackzhidnyit vagy törést teljesen kizárnak.

Árjegyzék kívánatra bérmentesen.

Legolcsóbb és legszolidabb palackser bevásárlási hely.

Köszönetnyilvánítás.

Tisztelt barátainak a vidéken köszönetet mondok az irántam, mint a Dietrich és Gottschlig cég volt intézője iránt tanúsított jóindulatukért és kérem azzal új vállalatomban is részesíteni.

Kötő tisztelettel

16 4—4

Kovács István.